

И ДІАПОФОНІИ.

TOM. Δ'.

Συνδρομή προπληρωτέα,
διὰ τοὺς ἐντός τοῦ Κράτους ἀνά
42 Φύλλ. Σελ. 2.
Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 4.
Διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ. Γρ. 20.

ΑΡΙΘ. 40.

Τιμή καταχωρήσεως, ή γραμ-
μή δό. παλαιούς 3.
Αί συνόρομαί γίνονται: ένταυθα
εις τό τυπογραφείον ΚΕ-
ΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.
Αί έπιστολαί έπιγράφονται: πρής
τόν ένταυθα Συντάκτην τής
«Δ. α. ο. λ. α. π. ο. θ. ή. χ. η. σ.»

Κεφαλληνία 27 'Ιουλίου 1861.

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

ΔΟΚΤΩΡ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΒΑΛΙΕΡΗΣ ΔΑΝΔΟΛΟΣ

(Συνέχεις καὶ τέλος ἴδε ἀριθ. 39.)

Ἀφοῦ ὁμιλήσαμε γιὰ τὴν γλῶσσαν, τὸ ὕφος, καὶ ταῖς ιδέαις τοῦ ῥήτορά μας ἄς εἰποῦμε καὶ ὀλίγα γιὰ τὰ σωματικὰ του προτερήματα καὶ ἄς ἀρχίσουμεν ἀπὸ τὸ πρόσωπον. Ἄ τί ὠραιότατο μοῦτρο αὐτό! πῶς φανε-
ρώνει θαυμαστὰ τὴν μεγάλην ἀξίαν τοῦ ἀνθρώπου! πῶς εἶναι λαμπρὸ δεῖγμα τῆς ψυχῆς του! Κρίμα νὰ μὴν γνωρίζουμε τὴν ἐπιστήμην τοῦ Gall γιὰ νὰ εὕρουμε καὶ εἰς τὸ κεφάλι του ὅλαις ταῖς σγούμαις τῶν διαφο-
ρων ἀρετῶν!. Παρατηρήσατε ὅταν ἀσκόνεται γιὰ νὰ ἀ-
γορεύσῃ, παρατηρήσατε πῶς εἰμπονέρει κυτᾶχτε τι μί-
μιτι διπλωματικὸ πῶχει, τι παλληκαρισίον μουστάκι, τι
maestosa μύτη, ὀλίγοι ἔχουν τὴν εὐτυχίαν νὰ ἦναι σο-
λισμένοι μετέτοια νελεξικάτα καὶ ἑλληνικὴν μύτην ἢ
ἀνάγκη τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται ὁ Δάνδολος γιὰ τὴν ἐλευ-
θερίαν φαίνεται ὅτι ἔχει αὐτοῦ τὴν φωλιάν της, γιὰυτὸ
τὴν βλέπουμε πάντα ἀναμμένην. Ὅταν εἶναι ὠργι-
σμένη τὸ μοῦτρο του ἀποχτᾷ μίαν ὄψιν τρομερὴν τὰ
ματὰ του ὅταν σπίθαις, τὰ ρουθούνια του φουσκόνουν
καταπλάττουν, ἡ γλῶσσαν του πετιέται σὰν φλόγα, ἡ
φωνὴ του εἶναι βροντὴ, μάλιστα ὅταν φωνάζῃ καττρε-
ρερερερερερε!!! δίνει γροθιαῖς ὅταν ἀέρα, χτυπάει τὰ
πρὸς ὅταν... τί ἐντύπωση ποὺ κάνει ἐκεῖος ὁ ἀνθρώπος
σὲ αὐτὴν τὴν στιγμὴν! σὰς φαίνεται πῶς νάναι ἀγρω-
μενὸν λιοντάρι! ἀγλοῖα ἀπὸ κέινονε ποῦ ἤθελε ἀνοίξει
στόμα γιὰ νὰ τοῦ ἀντισταθῇ!! Οἱ βουλευταὶ ὅλοι σ' αὐ-
τὴν τὴν ὥραν τὴν ἀκοῦνε καταφοβισμένοι, καὶ ὁ κάψω
Μπαχόμης τρέμει σὰ λαγὺς. Οἱ κλητῆρες στέκουν ἀ-

λέσται νὰ τὸν πιάσουν μήπως πεταχθῇ πάνου σὲ κα-
νένανε καὶ τὸν ξερχίσῃ. Ἀνάμεσα ὅμως σὲ τέτοια ζάλη,
σὲ τέτοια τρομάρα ἀκούεται ἓνα γέλιο· ποὺς νᾶνσι
ποῦ γελάει ἐνῷ τὸ Βουλευτήριον τρέμει πατόκορφα; Εἶ-
ναι ὁ Ἄνεμογιάννης!! Μυστήριον καὶ τοῦτο, ἄς τὸ λύσῃ
ἡ Φιλοσοφία.

Voici maintenant le revers de la médaille:

Ἐάν ὁ Δάνδολος εἶναι Giove altitonante εἰς τὴν ὀργήντου εἶναι ὅμως συγχινητικώτατος εἰς τὴν λύπην του. Ὄταν παραπονεῖται γιὰ τὴν σκληριὰ τῆς πατρίδος, γιὰ τὴν φτώχεια τῶν χωρικῶν, γιὰ τοὺς μισθοὺς τῶν μικρῶν ὑπαλλήλων, ὧ τότε τὸ μούτρο του, ἡ φωνὴ του, τὰ κινήματά του, καὶ ἡ ὁλόπικρη θεωρία του σὲ ᾗ γγίζουν ὅτῃν καρδιά! Τὸν ἀκούς, τὸν κυττάζεις, καὶ δὲν ἡμπορεῖς νὰ βαστάξης τὸ κλάῦμα. Ὁ Πρόεδρος δακρύζει, οἱ Βουλευταὶ δακρύζουν, τ' ἀκροατήρον δακρύζει, καὶ τὰ σκυλιὰ κρυμμένα ἀπὸ κάτω ἀπὸ τοὺς μπάγκους ἀκούοντάς τον ἀσχόνουν τὸ ποδιάρι καὶ δακρύζουν !!

Ἄλλ' ἐὰν ἡ φύσις ἐφάρθηκε τόσον γενναία πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν ἐστόλισε μ' ὅλας τὰς χάριτας γιὰ νὰ τὸν καταστήσῃ θαυμαστὸν ῥήτορα, ἤβλησεν ὁμως, ἡ σκληρότατη, νὰ τὸν βλάψῃ εἰς τὴν ἀκοήν· καὶ τῶντί η' ἐσωτερικὴ μηχανὴ τῶν αὐτιῶν του εἶναι χαλασμένη, τὸ σφυρὶ δὲν δουλεύει πιλὸ καὶ ἡ Κουφαμάρα, ἀδελφὴ τῆς Βουδαμάρας, ἔβαλεν ἐκεῖ μέσα τὸ δάχτυλό της. Πιστεύεται ὁμως ὅτι εἶναι μία δυστυχία γιὰ τὸν Δάνδολον τὸ νὰ ἦναι κουφός· Ὅχι Κύριοι, γιατί αὐτὸς δὲν ἔχει χρεια οὔτε ἀπὸ αὐτιά γιερά, οὔτε ἀπὸ τρουμπέτα, οὔτε ἀπὸ ἄλλα μέσα γιὰ ν' ἀκούσῃ. Ὁ Δάνδολος, γυέμου, ἀκούει μὲ τὸ μυαλό του, μὲ τὴν καρδιά του, καὶ μὲ τὰ μάτια του! καὶ ἐνὰ ὄν ἄλλοι αὐτῶν ποὺ ἔχουν χρεια ἀπὸ πέντε αισθήσεις γιὰ νὰ ἦναι τέλει, αὐτὸς τὴν ἑκατομένη μὲ τέσσαρες, ἀλλ' ἔξυρετε τοῦ ὁ Δάνδολος· μόλις ἑνας κοινίσῃ τὰ χεῖλη του καταλαβαίνει (δίχως ν' ἀκούσῃ) τί τοῦ εἶπε, τί τοῦ λέει, καὶ τί θὰ τοῦ εἴπῃ· Δὲν ἠξεύρετε ποῦ ἡ μεγάλη πείρα τοῦ κόσμου τὴν ὁποίαν ἔχει, ἡ μεγάλη σοφία του, τὸ φυσικόν του πνεῦμα, τὸν

κάνουν ὥστε νὰ νικήσῃ καὶ αὐτὰ τὰ σωματικὰ ἐλαττωματά ; Μόνον ὁ θάνατος ἔμπορεῖ νὰ καταβάλλῃ τοὺς μεγάλους ἀνθρώπους.

Γιὰ νὰ εἰποῦμεν ὅμως τὴν ἀλήθειαν κάποτες γελοῖται ἐξαιτίας τῆς κουφαμάρας του. Κάμμία φορὰ π: χ: τοῦ κάνενα γαῖδουρι γκαρίζει αὐτὸς πιστεύει ὅτι σημαίνει ἡ τρουμπέτα τῇ βιτιράδας καὶ ῥωτάει — xè el ligo ? — Πολλαῖς φοραῖς εἰς τὴν Βουλὴν συμβαίνουν κάποιας σκηναῖς παράξεναις, ἐπεὶ δὲν εἶναι μοναχὰ ἡ κουφαμάρα τοῦ τὸν πολεμάει ἀλλὰ καὶ ἡ γλῶσσα ὅπου μεταχειρίζονται οἱ συντρόφοι του. Παραδείγματος χάριν μὲς τὸ καλλήτερο τῆς συζητήσεως αὐτὸς ἀσκόνεται καὶ θέλει στανικά νὰ ὁμιλήσῃ γιατί τοῦ φάνηκε ὅτι ὁ Βουλευτὴς ποῦ ἀγόρευε εἶπε κάποια κουταμάρα καὶ ἐπομένως θέλει νὰ τὸν διορθώσῃ. Ὁ Πρόεδρος φωνάζει, σκουζει, τοῦ κάνει παρατηρήσεις ἀπαρατήρηταις· οἱ κολλοῖ του τοῦ κάνουν ἀπὸ μακρὰ τρομερὰ νοήματα μὲ τὰ μπράτσα γιὰ νὰ τζοπάσῃ, ἐκεῖνοι ποῦ εἶναι σιμά του τονε ἡγγίζον μὲ τὸ δάχτυλο ἀπὸ πίσω, τὸ ἀκροατήριον μουρμουρίζει, καὶ ὁ Ἀνεμαγιάννης γελάει ! Ἀλλ' ὁ κουφὸς πάει ἐμπρὸς, δὲν ἀμπαδάει κανένανε, καὶ ἡ κουφαμάρα του σ' αὐτὴν τὴν ὥραν διπλασιάζεται. Τότες τυχαίνει ὅπου κάποιος κολέας του σημαντικὸς θέλοντας νὰ τὸν ἡσυχάσῃ, γιὰ νὰ παύσῃ τέτοιο σκάνδαλο, τονε πλησιάζει, απληθώνει τὸ στόματου μὲς τ' αὐτὶ του καὶ πασχίζει νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ τὴν ὑπόθεσιν καὶ νὰ τοῦ εἴπῃ πὼς ἐπῆρε λάθος. Ἀλλ' ὁ Δάνδολος τραβιέται, τοῦ δίνει μια ματιά καταφρονητικὴ καὶ τοῦ λέει — φεῦγα ! ἐσὺ δὲν ἐκατάλαβες τί σκοπὸ εἶχανε τὰ λόγια του — Τέλος πάντων ὁ Πρόεδρος εἶναι υποχρεωμένος νὰ διακόψῃ τὴν συνεδρίασιν. Ἄλλοτε συμβαίνει τὸ ἐναντίον. π: χ: ὅταν οἱ Βουλευταὶ εὐρίσκονται εἰς δύσκολον θέσιν καὶ εἶναι υποχρεωμένοι νὰ συζητήσουν καὶ ν' ἀποφασίσουν, ἀπροετοιμαστοί, πάνω σὲ ἀντικείμενον σοβαρὸν, καὶ τότες ὅλοι ὁμιλοῦνε, ὅλοι συμπεραίνουνε, ὅλοι προτείνουνε, ἀλλὰ κανένας συμπερασμὸς δὲν εὐχαριστᾷ, κάμμία πρότασις δὲν γίνεται δεκτὴ, καὶ ἡ ὥραις ἀπερνᾷνε δίχως ν' ἀποφασισθῇ τίποτες, τότε τ' ἀκροατήριον στρέφει τὰ μάτια πρὸς τὸν Δάνδολον, ὅλοι προσμένουν ν' ἀκούσουν τί θὰ εἴπῃ αὐτὸς ὁ Μεγάλος καὶ θαυμάζουν πὼς ἀκόμα δὲν ἐξέφρασε τὴν γνώμην του, πὼς ἀκόμα δὲν ἔλυσε τὸ ζήτημα. Ὡστόσο αὐτὸς ἰδοῦ τὸ κάνει ἐπεὶ δὲν ἄκουσε καὶ δὲν ἐνόησε καλὰ τί τρέχει, πάει ἐδῶ καὶ ἐκεῖ γιὰ νὰ μαζώξῃ πληροφορίας. Ῥωτάει τὸ Σιὸρ Λόλλι, καὶ ὁ Σιὸρ Λόλλις τοῦ λέει — no capisso gnianca mi!.. — τρέχει εἰς τοῦ Γυαλλινᾶ, καὶ ὁ Γυαλλινᾶς τονε κυττάζει τρέμοντας χωρὶς νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ· πετιέται εἰς τοῦ Παδοβᾶ, ἀλλ' ἐτοῦτος ὁμιλεῖ σοβαρὰ μὲ τὸν Λομπάρδο καὶ δὲν τοῦ δίνει οὔτε ἀκρόασιν, τότες τονε τραβάει ἀπὸ τὸ σκουτί καὶ ὁ Παδοβᾶς γυρίζοντας τοῦ λέει — casa volè !! ve dirò dopo — ὁ Δάνδολος τότες ἀναμμένος τοῦ ἀπαντᾷ — grazie dell' avviso ! — Τέλος πάντων, καθὼς ὁ πεινασμένος κόρακας πετυέται πάνω σὲ φοφίμ, οὕτως ὁ Δάνδολος πετιέται καὶ ἀρπάζει μὲ τ' ἀριστοκρατικὰ του νύχια τὸν Λάσκαρην λεγοντάς του —

Σταμάτη νὰ σε χαρῶ περ μου π: χ: τρέχει τὴν τότες χαϊδεύοντας τὸ βελουδένιο τὸ μουστάκι του ἀρχινᾷ νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ τὴν ὑπόθεσιν· ἀλλὰ κάθεται τὴν ὥρα γιὰ τοῦτο καὶ ὁ Δάνδολος τὴν ὥρα γιὰ νὰ καταλάβῃ ἕως ὅπου ἀναβάλλεται ἡ συνεδρίασις.

Μ' ὅλα ταῦτα ὁ Καβαλιέρης μας εἶναι πάντοτε ὁ πρῶτος ῥήτορας τῆς Βουλῆς μας. Δὲν εἶναι μεγάλο κακὸ γι' αὐτόνε ἢ γιὰ τὴν πατρίδα ἐὰν πάσχῃ ἀπὸ κουφαμάρα, καὶ ἂν δὲν καταλαβαῖν τὴν γλῶσσαν τῶν κολέων του· φθάνει νὰ μὴν ἦναι κουφὸς εἰς τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ, φθάνει νὰ καταλάβῃ τῆς πατρίδος του τὰ στμφέροντα. Εἰς τὸν κόσμον δὲν ὑπῆρξαν οὔτε ὑπάρχουν ἄνθρωποι μεγάλοι δίχως κανένα ἐλάττωμα εἴτε φυσικὸν εἴτε ἡθικὸν· ἡ τελειότης δὲν εὐρίσκεται εἰς τὴν γῆν ἀλλὰ ζῇ καὶ χαίρεται εἰς τὰ μέρη τὰ θεῖα ὅπου εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ ὠραίου, τοῦ καλοῦ, καὶ τοῦ ἀθανάτου.

Τελειόνοντες ζητοῦμεν συγγνώμην εἰς τὸν περίφημόν μας ῥήτορα ἐὰν τὸ ταπεινὸν κοντύλι μας αἰθαδιάτε νὰ περιγράψῃ τὰς λαμπράς του ἀρετάς εἰς τὸ Βουλευτικὸν τῆς Ἑφτανήσου Βῆμα. Δὲν ἠμπορέσαμεν ὅμως νὰ κάμωμεν ἀλλοιώτικα, δὲν ἠμπορέσαμε νὰ βαστάξουμε κλεισμένον εἰς τὴν καρδιά μας τὸν θαυμασμὸν μας γιὰ τὴν εὐγλωττίαν του, γιὰ τὸ πνεῦμα του, καὶ γιὰ τὸν πατριωτισμὸν του, ἀγχαλὰ ἡξέυραμεν ὅτι ὁ μόνος ὅπου ἠμπορεῖ νὰ ὁμιλήσῃ ὅπως πρέπει γιὰ τὸν Κυρίον Δάνδολον εἶναι αὐτὸς ὁ ἴδιος Δάνδολος.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Θέατρον: — Εἰς ἰδιαιτέρας ἡμῶν ἀλληλογραφίας μαθάνωμεν ὅτι ἡ Κ. Μαρτσιάλη ἡ καλλίφωνος αὐτὴ ἄρποια τοῦ πέρισυν ἑτοῦς, τὴν ὁποίαν ἐλαχίστη μερίς τῆς ἀκριτοκρατικῆς μερίδος τῶν Θεατρομεριδούχων μας ἐπέβαλεν εἰς τὴν Ἐργολαβίαν καὶ ἐπιβάλλει ἤδη εἰς τὸ Κοινὸν, μοχθεῖ καὶ ἀγωνίζεται πρὸς σχηματισμὸν Θιάσου κατὰ τὸ δοκοῦν της — Πρὸς θεοῦ ! Ἐργολάβοι, ἀνοίξατε τὰ μάτια σας, ἀς μὴ μᾶς σύρῃ πλέον ἀπὸ τὴν μύτην ἡ θεῖα Μαρτσιάλη.

Ἐκλογὴ, ἐφημερίων ἔλαβεν προσφάτως χώραν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυριδωνος, ἡ κομματικὴ ἐπιβρόχη, ἡ ἐπὶ τοσοῦτον θλίβουσα παρ' ἡμῖν τὰ ἀνθρώπινα, ἐπειράθη κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ν' ἀναμιχθῇ καὶ εἰς τὰ θεῖα, ἀλλ' εἰς τὸ πῦρ τοῦ συναδελφικοῦ ζήλου, τὸ εὐσέχως καὶ ἐπιδεξίως συνδουλιζόμενον παρὰ τοῦ Ἐντίμου Ἐπιτρόπου Κ. Π. Μεταξά, διελύετο ὁ κηρὸς τῶν περὶ τὴν τῆς καὶ ἐκίπτε χαμαὶ ἵνα πληρωθῇ τὸ παρὰ τοῦ Προφήτην Ἰσακίου ῥηθὲν: « Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Κύριον μου, καθὼς ἐκ δεξιῶν μου καὶ τοὺς ἐχθρούς σου θέσω ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. » Ἀλλὰ τὸ

τίρας χταβληθὲν οὐχὶ μόνον δὲν ἀπέκαμιν ἀλλὰ καὶ προπαρασκευάζεται δι' ὑψίστην πτῆσιν ἐπὶ τοῦ πελάγους τῶν ἐκλογῶν ἃ νέε δονχεζῶτε! ἃ! Ἰκαρε τῶν ἡμερῶν μας ὅρα πρὸς θεοῦ μὴ πνιγῆς!.

— Ἡ Γερουσία σχολάζει: ἔδοξε τῇ Ἐκλαμπροτάτῃ Γερουσίᾳ νὰ διατάξῃ ὥστε οὐδεὶς τῶν δημοσίων διδασκάλων, καὶ διαρκουσῶν τῶν διακοπῶν νὰ μὴ δύναται νὰ πορεύηται *extra muros*, καὶ ἐπει-
muros ἡμεῖς δὲν ἔχομεν, ὅρια τοῦ Γερουσιαστικοῦ δι-
ατάγματος ἐτέθησαν τὸ κουλοῦρι τοῦ Βαλσα-
μάκι καὶ τὰ τεῖχη τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου— ζήτω ἡ
Ἐκλαμπροτάτῃ Γερουσίᾳ ἡ καθ' ἑκάστην ὑπὲρ ἡμῶν
ἡμερομνημονεύουσα!! καὶ ν' ἀκούωμεν λογιώτατόν τινα
διδάσκαλον ἀναγινώσκοντα τὸ ἐν λόγῳ διάταγμα τῆς
Γερουσίας νὰ ὑποτονθορίζῃ τὸ ἀριστοφάνειον ἐκεῖνο:

Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστίν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
Δούλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου!

— Ὁ Πρόδρομος, ὁ μήπω γεννηθεὶς καὶ ἐκ
κοιλίας μητρός του σκαραττόμενος ἀφ' ἐνός, καὶ ἀφ' ἐτέ-
ρου ἐκθελιάζομενος Πρόδρομος, ἔχει, κατὰ τὴν γνώμην
μας, ὑπὲρ αὐτοῦ μὲν τὴν καταφρονᾶν καὶ τοὺς φιλιππι-
κοὺς τῆς Ν. Ἐποχῆς, ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτοῦ τὰς συστάσεις
καὶ τοὺς πανηγυρικοὺς τῆς ἀκρας δεξιᾶς! Ἔπρεπε
καὶ ἡμεῖς νὰ περιμεινῶμεν τὴν ἐμφάνησιν τοῦ παρα-
δόξου τούτου δημοσιογραφικοῦ κομήτου, καὶ τότε νὰ
ἐκφέρωμεν τὴν ἐπ' αὐτοῦ κρίσιν μας, ἐν τούτοις δυνά-
μεθα ἐκ προοιμίων νὰ εἰπώμεν ὅτι ἀντὶ Προδρόμου νέας
πολιτικῆς ἀποκαταστάσεως δυνατόν νὰ ἦνε περιδρο-
μος τις ὑπὸ τῆς Καμαρίλλας τεκταινόμενος ἵνα ἀνε-
πισθῇτως μᾶς ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν μακαρίαν τῶν Κομε-
σάδων Ἐποχὴν, ἡ ἀγυρτικὴ προσπάθεια νὰ ρίψωσιν ἐπὶ τῆς
πολιτικῆς μας πλάστιγκος τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ κῶρος
Ἀγγλικοῦ Βασιλόπαιδος διὰ νὰ τὴν κάμωσι νὰ κλίνη
ὑπὲρ αὐτῶν, ἡ ἀσκοπος τέλος φαντασιοπληξία Ἐφημερι-
δογράφου ὅστις μὴ εὐρὺν ἡχηρότερον διὰ τὴν ἐφη-
μερίδα του τίτλον ἐπιάσθη ἀπὸ τὸν Πρίγκιπα Ἀλ-
φρέδον ὡς ἀπὸ ἀγκυραν σωτηρίας, ὅπερ μᾶς ἐνθυμίζει
τὸ τοῦ Βύρωνος:

I want a hero: an uncommon want
When every year and month sends forth a new one
Of such as them I should not care to vaunt
I'll therefore take our ancient friend
(Don Juan.

Καὶ τῶντι οὐρ ancient friend δύναται
ν' ἀποκαλισθῇ ὁ Ἀλφρέδος τῆς Ἀγγλίας, δὲν τὸν ἀ-

κούομεν τάχα ἀπὸ τινος ἤδη καιροῦ πότε ἐδῶ προτεινό-
μενον, πότε ἐκεῖ ἐπιζητούμενον καὶ πότε ἄλλου καρα-
δοκούμενον;.. εἰς ὅλους τὸν ὑπύσχονται εἰς ὅλους τὸν δι-
δουσι τοῦ νὰ πρωτοφθάσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν Ἑπτά-
νησον, εἰς τὴν Ἀλβανίαν, εἰς τὴν Εὐρώπην, εἰς τὰς Ἰνδίας,
ἢ εἰς τὴν Αὐστραλίαν; Ἐδικαιοῦτο νῆ τὸν Δία ἡ Α. Υ.
ὡς ἄλλος Φίγαρος ν' ἀνακράξῃ

Figaro quà, Figaro là...

Ma una alla volta per carità!..

Ὅπωςδὴποτε θὰ εἶδωμεν ὁποίας ὁδοὺς θὰ εὐθύνει ὁ
Πρόδρομος οὗτος, ἀν ἡ φωνὴ του θὰ εἶνε φωνὴ βοῶντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἢ οὔ, καὶ μὴ ἡ ὀξυδερχὴς δημοσιογραφία
τοῦ Πανιονίου ἐξεπλάγῃ καὶ ἐταράχῃ ὑπὸ ὄνου σκιάς.

— Τοῦ Κυρ. Θεοδοῦρ Κλαδαντζῆ τὸ
β'. κατὰ τῶν Ἑβραίων θεολογικοπολεμικὸν ἄρθρον εἰς
τινας ἐφάνη ἴσως ἀντιχριστιανικόν, ἀναίδες, καὶ τραγελ-
φικόν, εἰς ἡμᾶς ὅμως πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν ἐφάνη
νοστιμώτατον καὶ καταλλήλῳτατον. Ἀφερίμ Θεοδοῦρ! χα-
λάλ Θεοδοῦρ! βάρτου τοῦ γιαιουντῆ! βάρτου τοῦ τσιφούτ,
βάρτου τοῦ κιοπέκ-ὄγλου, τοῦ προσκυνάει τῇ γαῖδ ο-
ροκεφάλα, φωνάζει του χάθουρας στὴ τρί-
πα του, κί ἄς σε φωνάξῃ ἄπιστον καὶ ἀπερίτμητον,
ἀμεδὰ ἀν θελήσῃς δὲν τοῦ ἀποδείχῃς τὸ ἐναντίον;...

— Τὸ Λύκειον πρόκειται νὰ μετατεθῇ ἐκ τῆς
πάντη ἀκαταλλήλου οἰκίας ἐν ἣ κατὰ τὸ παρὸν εὐρίσκει-
ται εἰς ἄλλην φυσικῇ τῷ λόγῳ καταλληλοτέραν, ἀνετέθη
ὅθεν ἡ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου ἐκθεσις εἰς τὸν ἔντιμον δι-
ευθυντὴν τῆς Σχολῆς Κ. Μενάγιαν. Ὁ Κύριος οὗτος συ-
νιζῶν δύο οἰκήματα ὡς τὰ προφωρότερα διὰ τὸν σκοπὸν,
τὸ τοῦ Κ. Χαϊδᾶ τουτέστι καὶ τὸ τῆς Κυρίας Λιβεράτης,
λεληθότως κλίνει ὑπὲρ τοῦ τελευταίου καίτοι ἀσυγκρί-
τως κατωτέρου καὶ διὰ τὸ ἀπόκεντρον τῆς θέσεως καὶ
διὰ τὸ στενόχωρον καὶ διὰ πολλοὺς ἄλλους λόγους. Ἐν-
τούτοις ἡ τοπικὴ Κυβέρνησις δι' ἐπισήμου πράξεως ἐκλέ-
γει καὶ αὐτὴ τὸ χειρότερον!.. ἀντὶς τῶρα μᾶς ἐρωτήσῃ
πῶς ἡ Κυβέρνησις ἡ ὀρεῖλουσα ἀείποτε νὰ ἐπιδιώκῃ τὸν
πρὸς τὸν ὅρον καὶ τὸ συμφέρον τῶν δημοσίων Καταστημά-
των, παρῆδε τὴν μεγίστην τῶν οἰκιῶν τούτων διαφορὰν
καὶ τόσον ὥστε νὰ προτιμήσῃ τὴν κατὰ πάντα λόγον
χειροτέραν, — ἀπαντῶμεν ὅτι ἡ τοπικὴ Κυβέρνησις ἐ-
γῆρασε, ὅτι ἡ ὁρασίς της ἐξησθένησε, ὅτι ἀναγκάζεται
νὰ φορῇ τὰ ὀγκωστά της ἐκείνην καὶ νὰ πῶσιν, καὶ ὅτι
ἐπομένως βλέπει διὰ τὰ ἀντικείμενα νὰ ἀποδοῇ ὅ, ὅ
ἴδωμεν ὅμως ἀν καὶ ἡ Γερουσία μᾶς πασχῇ τὴν αὐτὴν
ὀφθαλμίαν καὶ ἀν ἡ Ἐκλαμπροτατοτής της φορῇ καὶ
αὐτὴ γιὰ τὴν ὅπωςδὴποτε ὅμως τῇ εὐχόμεθα εὐσεβᾶτως

ὕψιστον, Ἀντικείμενον ὅσον καὶ περὶ τὰ συμφέροντα τοῦ τό-
που πατριωτικὴν μέλῃσιν.

— Τὸ Παρθενάγωγόν τῆς ἐντίμου Κ.
Ζαΐρας Χοιδά, τὸ πρὸ ἐνὸς ἡδὴ ἔτους συστήθην βραίνει
ὁσημέραι πρὸς τὸ βέλτιον — ἡ ἑλλειψὶς καταλλήλου
οἰκῆματος, ἡμποδισεν ἄχρις ὥρας εἰς τὴν Κυρίαν ταύ-
την νὰ παρέξῃ διὰ δημοσίων δοκιμασιῶν τὴν ἀναμφί-
λεκτον ἀποδείξιν τῆς προόδου τῶν μαθητῶν τῆς, ἐλπί-
ζομεν ὅμως ὅτι ὅσον οὕτω θὰ δυνήθῃ νὰ τὸ πράξῃ καὶ
τότε θέλουν καταπεισθῇ καὶ οἱ δυσπιστώτεροι περὶ τῆς
αληθείας τῶν ἀμερολήπτων μας κρίσεων.

— Ὁ Δρ. Ὀνούφριος Καβαδιάς εἰς ἐκ
τῶν μάλλον διαπρεψάντων μαθητῶν τοῦ ἱονίου ἱερο-
σπουδαστηρίου ἐσύστησε πρὸ 8 ἡδὴ μηνῶν Σχολεῖον
ἐν ἧα ὑπ' αὐτοῦ διδάσκονται ἅπαντα τὰ στοιχεῖα τῆς
προκαταρκτικῆς ἐκπαιδεύσεως — Συνιστῶμεν τὸ ἀξιό-
λογον τοῦτο προπαρασκευαστικὸν ἐκπαιδευτήριον εἰς ὅ-
σους τῶν Συμπatriotῶν μας χθδονται τὴν καλῶς ἐννο-
υομένην ἀγωγὴν τῶν τέκνων των.

— Ὁ περιώνυμος ἐν διαβάλοις ἱε-
ρεὺς Σταύρος ὁ Ἰγγλέσης, ὁ τὸσους καὶ
τὸσους λεγεῶνας διαβόλων ἐξελάσας καὶ διαβόλους ἀεί-
ποτε ὀνειρευόμενος, ἀνάστατον κατ' αὐτὰς ἐποίει τὸ ποί-
μιον τῶν πιστῶν διακηρύξας ὅτι διάβολός τις ἐμφω-
λεύσας ἐν σαρκὶ καὶ πνεύματι ἐντὸς τοῦ παραπετάσμα-
τος τοῦ ἐν Πεσάδαις Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας βο-
γάει καὶ ζητᾷ ἐν' ἀποκαλύψει εἰς τοὺς πιστοὺς
ἐννοήσας τοὺς πρό τινας καιροῦ ἱεροσυλήσαντας, ὅλοι ὅθεν
οἱ κάτοικοι τῆς κωμοπόλεως μηδενὸς ἐξαιρουμένου, καὶ
τοῦ διαβολομάχου ἱερέως ἡγουμένου, ἐπορεύοντο πρὸς
τὸν δαιμονιζόμενον δῆθεν Ναὸν ὅπως παρευρεθῶσιν εἰς
τὴν διαβολικὴ-εξορκιστικὴν ἐξέτασιν τοῦ πονηροῦ ἐκεί-
νου πνεύματος, φθάσαντες δ' ἐκεῖ καὶ ἀκούσαντες εἶδος
τι γογγυσμοῦ ἀκατανόητου ἤρχισαν ἐπὶ μᾶλλον καὶ
μᾶλλον νὰ πείθωνται περὶ τῆς παρουσίας τοῦ ἐν σαρκὶ
διαβόλου, — τότε δὴ τότε ὁ διαβολομπαίχτης ἐξορκι-
στὴς δράξας ξύλον τι ἐπίμηκες ἔχον ἐφ' ἐνὸς τῶν ἄκρων
τοῦ θεοῦχον ἀνημμένην θρυαλλίδα, ὡς ἂν ἐπρόκειτο νὰ
ἐξώσῃ νυκτερίδας, καὶ κατευθύνας αὐτὸ πρὸς τὸ μέρος
τοῦ γογγυσμοῦ ἤρχισε πλήρης ἀγιοτάτου ζήλου νὰ ἐκ-
φωνῇ τὰ δραστηριότερά του ἐπιτίμια. — Ἀλλ' ὁ διάβο-
λος εἰσαὶ καὶ δὲν ἐξήρχετο, διὰ τὸν ἀπλούστατον λό-
γον ὅτι διάβολος δὲν ὑπῆρχε εἰμὴ εἰς τὴν μελαγχολοῦσαν
φαντασίαν τοῦ ἱερέως, ἀλλ' ἀντὶ διαβόλου μία
πτωχὴ κουκουβάγια ἥτις εἶχε ὡς φαίνεται ἐ-
κεῖ ἐμφωλεύσῃ διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ θεοῦ ζαλισθεῖσα

ἐπίπτε μετὰ κράτου ἡμιθανὴς εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἐξορ-
κιστοῦ, ἀσθέστου δὲ γέλωτος κυριεύσαντος τῶν ὀρθοδό-
ξων τὸ πλήρωμα, ὁ Παπᾶς, καίτοι τόσῳ προφανῶς ἐξε-
λεγχομένης τῆς δαιμονιακῆς ἐπιστήμης του, δὲν τὰ ἔχα-
σε, μάλιστα δεικνύων συγκεκινημένως τὴν Κουκου-
βάγια, ἀνέκραξε — Καὶ τοῦτο ἀδελφοί ἵνα πλη-
ρωθῇ τὸ ῥῆθὲν, « καὶ τὸ πνεῦμα ἐν εἶδει Κουκου-
» βάγιας, ἐβεβαίοντο τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές!.. »

— Ἐπειδὴ ὁ Μπαμπάους τῶν Γυναικῶν ὡς καθὼς
καθεὶς γνωρίζει εἶναι ἀρκετὰ μεγάλος σὰ δὲ μπορούμε
νὰ τότε γβάλουμε τώρα σὰς τὸ νὲ βγάνομαὶ ἀκολούθως.

— Περὶ ἐξετάσεων τοῦ Λυκείου προσεχῶς.

ΑΓΓΕΛΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ « Η ΑΛΗΘΕΙΑ. »

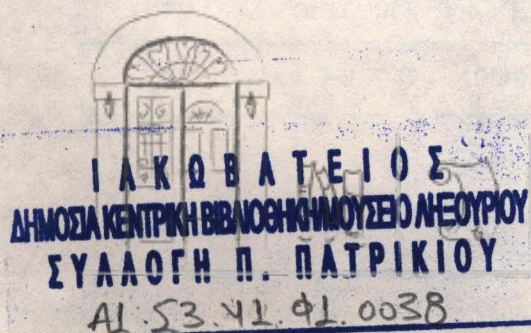
Αἰνιγμα ὑπὸ Παναγιώτου Πανᾶ.

Ὁ φίλος μας Πανᾶς, διὰ τῆς ἀγγελίας του ταύτης, ῥί-
πτει ἐν μέσῳ τοῦ ἐκπεπληγμένου δημοσιογραφικοῦ Κό-
σμου αἰνιγμά τι φρικῶδες καὶ γριφωδέστατον. Ἐφημερίς
καὶ ἀλήθεια κατὰ τὴν πρακτικὴν λογικὴν τῆς νέας
μας ἐποχῆς εἰσὶν ἔννοιαι ἀντιφατικαὶ καὶ ἀμοι-
βαίως ἀποκλειόμεναι, μεταξύ των λοιπὸν οὐδεμία υφί-
σταται θετικῆς ἀναφορᾶς συνοχῇ ἢ ὑπόστασις, ἀναγκαζό-
μεθα ἐπομένως, (καὶ τοῦτο ἕως οὗ μᾶς δοθῇ τοῦ λο-
γογράφου ἡ λύσις) νὰ παραδεχθῶμεν ἐν ἐκ τῶν δύο ἢ
ὅτι δηλαδὴ ἡ ἐφημερίς τοῦ φίλου Πανᾶ δὲν εἶνε ἐφημε-
ρίς, ἢ ὅτι ἡ ἀλήθειά της δὲν θὰ εἶνε ἀλήθεια τοιαύτη
ὅποια ὁσημέραι προσβεύεται καὶ διακηρύττεται εἰς τὴν
Νέαν μας Ἐποχὴν.

Ἴνα πληρωθῇ τὸ παρὰ τῆς Ν. Ἐποχῆς ῥῆθὲν, τὴν
στιγμὴν ταύτην συνῆλθόν τινες ἐκ τῶν νεο-φιλε-
λευθέρων ἐν Ἰουδαϊκῷ συνεδρίῳ, ἵνα ἐνώπιον τοῦ
πλήθους τῶν εὐπατήτων χωρικῶν καύσωσιν τὸν Πρόδρο-
μον. Ὁ γνωστὸς δὲ διὰ τὰ ἐθνικά του αἰσθήματα καὶ τὴν
ἐλευθεροστομίαν του Χαράλαμπος Δ. Λιβαθινόπουλος,
ἀπαγγείλας εἰς τὸ ἐκπεπληγμένον πλῆθος τὴν παραβο-
λὴν τῆς Μοιχαλίδος, ἔσωσε τὸν ἀμαρτωλὸν Πρόδρομον
ἐκ χειρῶν τῶν ἀμαρτωλῶν του δημίων — Ἐ! συνάδελφοι
τῆς Ν. Ἐποχῆς μετὰ Χριστὸν κάθε προφήτης Γάϊδα-
ρος — ἐπανερχόμεθα.

Ὁ Ὑπεύθ. Ἐκδότης ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΛΕΒΑΔΙΤΗΣ.
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ. »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ